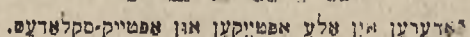

Kraków
Swietny 19

CZĘSTOCHOWA, ALEJA 6. TELEFON 261.

פרייטאג, פ' ב'לק י"ג תמוז תרצ"ב.

מיט אפטונג 7. גאדדערג, אלע 6.

po cenach umiarkowanych i na dogodnych warunkach

Do nabycia we wszystkich aptekach i skl. apt.
Przedstawicielstwo **Warszawa, Fredry 4.**

Dawid Windman i Pola Swierczyńska.

צ'רקונדיגען זיך אין רעדאקציע פאר.

לישא קאפאנא.

אונזער צעבראכענע קייט.

ר' וואלוויש בארנשטיין זייל.

(אייניגע שטריכען צו דער פערזענליכקייט פון נפטר.)

א בעקאנטער פון נפטר דערצעהלט מיר:

יאהרען לאנג האט ר' וואלוויש זיך מתנהג געווען אין לערנען וואס האפן: 18 שעה אין מלכות לעת שעות, נאך די 18 שעה א צייט צו איבער'הערן דאס געלערנטע און דערנאך ערשט א שיעור קבלה (בעת זיין ווילען אין ארץ-יש-ראל האט ער זיך שטארק בעפריינדעט מיט די דארטיגע מקובלים).

און ווירקליך איז ער געווען א פער-נאכעמאלער בקי.

אין כאראקטעריסטישער עפיוה, דערצעהלט פון ר' מ. בראט נ"ע:

ר' משה האט געלערנט דעם דף יומי, האבענדיג א שווערע רש"י אין זבחים איז ער אריינגעגאנגען צו ר' וואלוויש'ן, כדי זיך מיט איהם אדורם-שמועסען.

אריינקומענדיג צו ר' וואלוויש'ן האט ער דערצעהלט, אז ס'זאגט איהם א רש"י און ער קען נישט ווייטער געהן.

ר' וואלוויש, געוואוינ - ווערענדיג וועלכע מסכת ער לערנט, האט איהם תיכף אנגעוויזען די רש"י וועלכע האט איהם געפארט.

דער שרייבער פון די דאזיגע שו-רות איז אין זייער צייט געווען א הלמיד פון נפטר און געהאט די מעג-ליכקייטען צו איבערצייגען זיך וועגען זיין ווייטערע בקיאות.

ער האט איהם אנגעזעט, "פערהערט" אין יורה-דעה: מליחה, בשר - והלב און תערובות, אדורכגעווארפען כמעט אלע מיינונגען פון די פוסקים, אבער-שטעלט זיך אויף יעדער דעה-פעושי-דענהייט נישט בענוצנדיג דערביי קיין ספר. אלע חלוקי דעות האט ער ציטירט פשוט מיט א מאטעמאטישער פינקט-ליכקייט, ווי ער וואלט געווען ספע-ציאל פארגעשריט.

און זיין לערנען איז נישט געווען אנגעפיקעוועט מיט סתם פלפול, ער האט געלערנט "אויפן ארט", אמת, ער האט געקענט מעין זיין אין אלע תוספות פליכע שעות, אבער נישט צולייב פלפול, נאר צולייב זיין גרוי-סער ערודיציע, וועלכע האט איהם אנגעווארפען פערשידענע אנדערע פער-טראכטונגען פון בערטעפערדען ענין. ער איז געווען מעהר "סג" ווי "עוקר-הרים".

ועל פלם זיין יראת-שמים און מדות

ער איז געווען איינער פון די גע-צהלטע לומדים אין פוילען, איינער פון די טיפפן, וואס ווערען וואס זעל-טענער איז דער יודישער וועלט.

ס'איז באמת שווער צו געבען וועל-כע ס'איז געווערע אבשאצונג וועגען נפטר, נישט בעקענענדיג זיך מיט זיי-נע איבערלאזענע, נישט-פערשטענליכ-טע כתבים, איבער וועלכע ער האט געארבייט געזונדלינגער יאהרען ועס וואלט געווען וואונדערסווערט, אז עס זאל זיך שפען א קאממעט, וואס זאל זיך פערנעמען מיט'ן ארויסגעבען זייגע-כתבים).

איינע פון זיינע הויפט - שטריכען: לערנען!

א סך יודען לערנען, אבער ביי ר' וואלוויש'ן איז דאס געווען דער אלף און תיו פון זיין לעבען. אלס יונגער ארימער בהור שפאט ער אויף דער הארטער באנק, דערעסט נישט און איז עוסק אין לערנען; שפעטער אלס רבי-כער איידעם מישט ער זיך נישט אין זיינע געשעפטען און ווארפט זיך צום לערנען נאך מיט מעהר ברען.

און עטליכע פערציג יאהר האט דער דאזיגער מענטש געארבייט איבער זיך, עטליכע פערציג יאהר אונאויס-הערליכע אנגעשטרענגטע גייסטיגע אר-בייט.

ווען איהר זענט נאך אדורכגעגאנגען דעם היגען אלטען מארק סיי שפעט אין אונזער, ווען אלץ ארום איז גע-ווען איינגעטינקט אין פינסטערניש און שטילקייט, סיי ווינטער בענינען, בעת קיין שוין פון ליכט האט נאך נישט בעוויזען זיך אין דער פינסטער פון די מארקשטענער און בעלי-מלאכות - איז איין שטוב געווען בעלזשען, די שטוב פון ר' וואלוויש'ן ז"ל.

זיין התמדה איז באמת געווען אן-אויסערגעווענהייט.

2 razy w miesiącu otrzy-
muje świeżą krowiankę,
którą codziennie szczepię
ospe ochronną
Starszy felczer
ST. MITTLER
Częstochowa, Piłsudskiego 7
Tel. 8-04

נויע רשימה, האט מען נישט. אויך זעהט מען גארנישט, אז די פרעסע זאל פיהרען אויף די שפאלטען פון איהרע אויסגאבען א פסר'דיגע בא-קאט - פראפאגאנדע און פערפאלגען די יעניגע, וועלכע פאסען זיך נישט צו צו די פערזענלעכע.

אין אלע שטעט און שטעטלעך זענען געגרינדעט געווארען אגטי-די-טשע באיקאט-קאמיטעטען, אבער זאל מען זאגען אפגען, אז זיי דערפאלען ווייט נישט זייערע אויפגאבען.

נעמען מיר א ביישפיל אין טשעכ-סלאוואקיי, מען האט זיך ארומגעקויפט וועגען דער העגעמאניע איבער'ן קא-מיטעט, און ווען מען האט זי שוין דערגרייכט, איז זי געבליבען שטעהן אויף א טויטען פונקט.

א ראיא, אין משך פון א רייהע וואכען האט זי נישט ארויסגעגעבען קיין איין קאמוניקאט, און ס'איז דאך נישט קיין סוד, אז דייטשע סחורות ווערען ווייטער פערקויפט און געקויפט. עס זענען טאקע פארהאן פירמען, וועל-כע האבען געליטען א סך היוזקות דעריבער ווייל זיי האבען נישט גע-וואלט קויפען פאר עטליכע צענדליגע מארק געוויסע אויסגארבייטונגען און נישט בעקומענדיג אנדערשוואו די דא-זיגע ארטיקלען האט זייער פראדוקציע געליטען דערביי א גרויסען שווערען. דערפאר זענען אבער דא אעלעכע פיר-מען, וועלכע קויפען ווייטער דייטשע סחורות, אינדערייט ווען זיי קאנען די זעלבע בעקומען אנדערשוואו.

דאן וואס הערט זיך וועגען די געלד-זאמלונגען פאר די דייטשע פלייטע. עפס געהט די דאזיגע אקציע צו גאנץ שוואך, אויב מען פערנאכטלינגט דאס איז עס א שווער פערברעכען גע-גען אונזער נאציאנאלען געוויסען און אנ'אכוריות געגען אונזערע ברידער אין דייטשלאנד, וועלכע האבען זיך שטענ-דיג אפגערופען אויף אונזערע נויטען.

מיר האבען בילכערע אויפגאבען - ארומקריגען זיך וועגען בענקלעך אין דער קהלה, ארומרייסען זיך ארום דעם ענין סטאוסקי, און מיר פערזעטען וועגען דער הייליגער פליכט, וואס דאס לעבען האט אויף אונז ארויסגע-לייגט: צו העלפען אונזערע פערפאלגטע, דערנערייגטע און צום טויט פערמא-טיילטע דייטשע ברידער.

ב. -

די יודישע לאגע אין דייטשלאנד האט זיך נישט נאך נישט פערזעטערט, נאך נאך מעהר פערזעטערט. אמת, מען שלאגט נישט אזוי אפגען, ווי אין דער ערשטער צייט פון היטלער'ס ממשלה, דערפאר ווערט אבער די אויסראטונג-פאליטיק אדורכגעפיהרט גרונדליכער אין "קולטורעלער".

מען פערנימטעט דאס דייטשע יו-זום לויט "רעסטיכע" געזעצען, אז עס לעצטענס ארויס א געזעץ, אז נישט-אריער, וועלכער פערדינט נישט 700 מארק א חודש, טאר נישט פערזעמען קיין ארבייט-פלאץ און מוז פערלאזען דייטשלאנד.

פאקטיש הייסט דאך דאס, אז אלע יודען, וועלכע פערנעמען זיך מיט מסחר, מלאכה, אדער ארבייטען אלס אנגעשטעלטע, ווערען ארויסגעטריבען פון דייטשלאנד, ווארומ ווער פערדינט דען די היינטיגע צייט 700 מארק א חודש.

אזוי טראכטען די דעגענעריטע היטלער-לייט אלץ אויס פרישע גזירות געגען דעם ביסעל דייטשע יודען און פון טאג צו טאג ווערט אלץ די פא-זיציע, די לעבענס-מעגליכקייט פון די יודען אין דייטשלאנד אונערטרעגלי-כער.

די אכזרים שטעלען נישט אב זייער פערדארבונג-ארבייט, נאך וואס מעהר וייער ממשלה ווערט פערפעסטיגט אלץ מעהר פיהרען זיי וייער גרויל-פערניכ-טונג געגען דייטשען יודענטום.

די פראטעסטען פון וועלט-יודענטום האבען די היטלער-לייט נישט אפגע-שראקען; פאר הינט דארף מען האבען א שטעקען. ליידער אבער האט די וועלט, די קולטורעלע וועלט, זיך נאך פאנגעניגעט מיט בלויוע ווערטער, מיט פראטעסטען, מען זעהט נישט קיין ממשות'דיגע אקציע געגען די היטלער-הינט. פערקעהרט, די דיפלאמאטיע פון די וועלט-הערשער האט זיי דיקטירט צו שליסען א פאקט מיט'ן יעצטיגען דייטשלאנד און זי אנערקענען אלס גע-זעליך-רעכטליכע מלוכה.

דאס וועלט-יודענטום, ווי אויך די אינטערנאציאנאלע ארבייטערשאפט הא-בען ערקלערט א באיקאט אויף דיי-טשע סחורות. מיר ווייסען נישט אויף וויפילע דער באיקאט ווערט אפגע-הי-טען, ווייל קיין צענטראלער וועלט-קא-מיטעט, וועלכער זאל פיהרען א גע-זעליך-רעכטליכע מלוכה.

די לעצטע טעג פון יהודה.

היסטארישער ראמאן פון ה. פ. שווימאכער.

שטעלט. - פאנטיגוס, זיי גרייט צו געהן צו יעקב דעם אייל-הענדלער...

ער איז ארויסגעגאנגען און אויף זיינע ליפען האט געשפילט א נצחון-שמיכלעלע.

ביריניקה איז ניד געגאנגען פון איין צימער צום צווייטען, זי האט ווי גע-וואלט ענטלויפען פון דעם שטורם, וואס איהר ברודער'ס ווערטער האבען אין איהר הארץ ארויסגעווארפען. א שנה האט זיך אין איהר הארץ גע-שפינט, זי האט איצט געהאט דעם, וועלכען זי האט אייביג ליב געהאט.

צולייב דעם האט ער מיך געזא-גען קיין עכו! פערקויפען וויל ער מיך ווי ער האט זי שוין איינמאל פער-קויפט צו דעם קעניג פאלמיאן און ווי ער האט שוין די אנדערע צוויי שוועס-טערן פערקויפט!

מיט פרויען - פאלשקייט וויל ער דערגרייכען דאס, וואס ווערט נאך מיט הפלירשקייט דערגרייכט...

אגריפא און העלדשקייט! דארט, ביי די מענער, וועלכע הא-בען אין רוים מורד געווען, דארט, ביי די רעוואלוציאנערען, וועלכע גריי-טען זיך צום קאמף פאר פרייהייט - דארט איז פעהרען העלדענמוט, גייסט, אבער דא...

מעהר האט שוין ברוך נישט גע-קענט רעדען, א שטראם בלוט האט זיך פון זיין העלז געגאסען און זיין מויל פערמאכט.

פראנטא האט א וויילע געקוקט דורכדינגענד אויף דעם קראנקען, דערנאך האט ער א וואנק געטהן צום רופא.

מיר איז שוין אלץ איינט-האט פראנטא שטיל געזאגט-אספיינס וועט זיין גליקליך. נאך איידער די מלחמה האט זיך אנגעהויבען האט שוין גאט איהם אפגערינגעלען זיין שונא. איצט קען שוין יוחנן קעמפען געגען רוים, יעדע נייע שווערד, וואס ער וועט קויפען, פאלט נאך אויף דעם קאפ פון זיין אייגענער טאכטער...

אויף א וויילע האט דער אלטער יוד זיך אויפגעכאפט, איהם האבען גע-וועקט די ווא שטראהלען, וועלכע הא-בען אריינגעשיינט דורכ'ן פענסטער, א בילד האט זיך פאר זיינע אויגען געשטעלט, דאס בילד פון זיין איינצי-גער טאכטער.

ברוך האט אויסגעשטרעקט די האנד צום אומארמען און זיינע ליפען האבען שטיל געפליסטערט:

— יהודית מיין קינד, מיין אייניגע טאכטער.

און צוזאמען מיט דעם נאמען איז זיין נשמה צו גאט ארויס. די אויגען האבען זיך שוין נישט געעפענט. פראנטא איז צוגעגאנגען צו דער טהור און אויף א וויילע זיך אפגע-הויבט.

פון א'אמת'ן תלמיד-חכם, וואס איז תמיד לויט'ן יודישען שטאנד-פונקט מכריע. פאליטיק, די דאזיגע בצה, וואס האט שוין פילע ווארהאפטע מענשען, אונגעקעפיהרט פון זייער ארגייט, איז איהם געווען לגמרי פרעמד.

ווען מ'האט איהם געזעהן אין גאס האט ער זיך אדורכגעשליכט ביי דער וואנד און זיין גרויסער לומדישער שטערן איז געווען צונויפגעקנייטשט און אנגעשטרענגט: נישט מסיח דעת געווען פון לערנען.

און אין די מלחמה - יאהרען, ווען אלץ האט געווישט, געשטורמט אין איטליען, האט ארומגעכאפט די תאוה פון געלד מאכען, האט ער זיך נישט אונגעקערטען פון ספר. די שותפים זענען מאכענס-מאל אריינגעקומען צו איהם מתייען זיין זיך און שוין ווייטער געלערנט, ווייטער געארבייט.

אזוי האט דער דאזיגער זעלטענער מענטש עטליכע פערציג יאהר געארבייט איבער זיך, סיי הונדערטער, סיי איין ענדיג עלענד, פערלאזט, סיי אין די יאהרען פון שפע און סיי אין די יאה-רען פון מאטעריעלען ריידה און פי-זישער צוואנגענע פראקטיק. עטליכע פערציג יאהר מקדיש געווען זיך פאר דער תורה, געמאכט פון דער נאכט טעג, אונטער אלע אומשטענדען, אין אלע בעדינגונגען.

און ווען ער איז געווען געפעהרליך קראנק, נישט געהאט קיין כח צו בע-וועגען זיך האט ער נישט אויפגעהערט צו שמועסען און לערנען מיט זיינע תלמידים, וועלכע ער האט תמיד גע-וויימעט פילע צייט.

אין זיין אואה, וועלכע איז געשרי-בען דורך א תלמיד א וואך פאר דער פטירה, פערלאנגט ער, אז ביז יציאת נשמה, אפילו ווען ער וועט נישט פכה זיין צו רעדען, זאלען לכל הפחות די תלמידים נאכאנאנען זיינע חדושי תורה, שבת, א טאג פאר דער פטירה, שוין בעוועגענדיג קיין מיט די ליפען - דערצעהלט מיר ה' י. ק. - האט ער זיך מיט איהם בעראטען, צי ער זאל דערלויבען צו מאכען זיך אנ'איינשפרי-צונג!

א יוד, וואס תורה און יראת-שמים, לערנען און מדות זענען געווען צונויט-געשמאלצען און געמאכט איהם פאר א מושל.

דער טויט האט דעם דאזיגען זעל-טענס יוד אוועקגעריסען אינמיטען זיין אונאויפהערליכער אנגעשטרענגטער גייסטיגער ארבייט.

חבר על דאבדין ולא משתכחין! כ. - ב. -

גיין האט א וויילע געלעט די האר אויף זיין קאפ, דערנאך איז זי פער-שוואנדען געווארען.

ספעציעל האט צוריקגעשטעלט דעם שטיין, זיך אנדערעוועזט אויף דער שטח און געקוקט אויף א קנאס אין דער וואנד, דאס איז געווען א סינגל ווען די קעניגין דארף צוריק ארויס-געהן.

די קעניגין איז דורכגעגאנגען אין צימער, אריינגעגאנגען אין צווייטען צימער, וואו עס איז געשטאנען א בעט.

דער ארצט אנדראמאכוס האט זיך פערנייגט און שטיל געזאגט:

— ער שלאפט נאך.

זי האט זיך אנדערעוועזט אויף א גאלדענעם שטח אין דער זייט.

— איז נאך דא א האפנונג?

— עס איז נישטא קיין געפאהר - האט דער ארצט גענטפערט - ער האט נאך זעהר פילע בלוט פערלוייערען.

די קעניגין האט דורך דער פארהאנג געקוקט אויף דעם יונגענאמן, וועלכער איז געשלאפען.

— גרויסער גאט ווי שעהן ער איז!

די דעק האט זיך עטוואס איבער-געקוקט און זיין קלארע מענער-ברוסט האט געשיינט. זיינע קליינע און צאר-טע הענד האט ער צו-קאפענס געהאל-טען, זיינע שווארצע לאקען האבען זיך עטוואס פערשארצט און אויפגעדעקט א מאיעסטעטישען שטערען.

ווי א דורשטיגע האט די קעניגין געטרינקען פון דעם שעהנעם בילד, איהר קרעפער האט געציטערט קוקענ-דיג אויף די האלד-אפענע ליפען. זי האט געגלייבט, דאס נאר אין דער נשמה פון דעם יונגענאמן קען זי גע-הילט ווערען, אויפגעבען.

די דורשטיגע האט די קעניגין געטרינקען פון דעם שעהנעם בילד, איהר קרעפער האט געציטערט קוקענ-דיג אויף די האלד-אפענע ליפען. זי האט געגלייבט, דאס נאר אין דער נשמה פון דעם יונגענאמן קען זי גע-הילט ווערען, אויפגעבען.

די דורשטיגע האט די קעניגין געטרינקען פון דעם שעהנעם בילד, איהר קרעפער האט געציטערט קוקענ-דיג אויף די האלד-אפענע ליפען. זי האט געגלייבט, דאס נאר אין דער נשמה פון דעם יונגענאמן קען זי גע-הילט ווערען, אויפגעבען.

די דורשטיגע האט די קעניגין געטרינקען פון דעם שעהנעם בילד, איהר קרעפער האט געציטערט קוקענ-דיג אויף די האלד-אפענע ליפען. זי האט געגלייבט, דאס נאר אין דער נשמה פון דעם יונגענאמן קען זי גע-הילט ווערען, אויפגעבען.

די דורשטיגע האט די קעניגין געטרינקען פון דעם שעהנעם בילד, איהר קרעפער האט געציטערט קוקענ-דיג אויף די האלד-אפענע ליפען. זי האט געגלייבט, דאס נאר אין דער נשמה פון דעם יונגענאמן קען זי גע-הילט ווערען, אויפגעבען.

די דורשטיגע האט די קעניגין געטרינקען פון דעם שעהנעם בילד, איהר קרעפער האט געציטערט קוקענ-דיג אויף די האלד-אפענע ליפען. זי האט געגלייבט, דאס נאר אין דער נשמה פון דעם יונגענאמן קען זי גע-הילט ווערען, אויפגעבען.

די דורשטיגע האט די קעניגין געטרינקען פון דעם שעהנעם בילד, איהר קרעפער האט געציטערט קוקענ-דיג אויף די האלד-אפענע ליפען. זי האט געגלייבט, דאס נאר אין דער נשמה פון דעם יונגענאמן קען זי גע-הילט ווערען, אויפגעבען.

ב. וויינשטיין (ארץ ישראל).

דאָס וואָרט בעקומט דאָס פאָלק

(ספעציעל פאר דער טשענסט. צייטונג).

דער ביז-יעצטיגער שקל-בילאָנס אין פוילען, ווי אויך די ידיעות, וואס קי-מען און פערשידענע לענדער אין אילוסטרירען די ריווע שקל - אַקציע, בעווייזען, אַז דער פשוט'ער יוד בע-הערשט צום היינטיגען טאָג דעם שקל און גרייט זיך צו צו דעם יום הדין, וואס וועט אין פוילען פאַרקומען דעם 23 יולי.

הגם, אין אייניגע ציוניסטישע קריי-זען, הערשט פון היינט אַ ספּק צי וועט דער 18 ציוניסטישער קאָנגרעס פאַרקומען דעם 16 אויגוסט, פיהלען מיר שוין דעם פּיבער פון די וואהלען און פון דער וואהל-אַגיסטאָציע, וואס נעמט אָן ביי אייניגע ציוניסטישע עלע-מענטען אַ פאָטאָאָגישע און קינישע פאָרם.

מען גיט איבער, אַז פראָמינענטע ציוניסטישע עסקנים האבען זיך גע-ווענדעט צו דער ציוניסטישער עקזע-קוטיווע און צו דעם פרעזידענט פון דעם אַקציאָנס-קאָמיטעט, מיט אַ פאָר-שלאָג אַבזולעטען די וואהלען, ווי אויך דעם קאָנגרעס.

די ידיעות פון א"י דערצעהלען אונז, אַז די סטאָוסי - אַפערע האָט געשאפּען אין לאַנד אַזאָ מין שפּאַנע-דעם און אונטערנעמליכע אַטמאָספּערע, וואס ערלויבט נישט דורכצופיהרען אַ פאַנגמעסיגע פראָפּאָגאַנדע.

טראָץ דעם זעהען מיר נישט די מינימאַלסטע רמזים, אַז די ציוניסטישע עקזעקוטיווע וועט אַבלענען די וואה-לען. די לינקע זענען געגען דעם, און נישט צוליב, חס-וחיללה, די דרינגע-דע ענינים, וואס שטעהן אויפ'ן סדר-היום פון דער ציוניסטישער עפענט-ליכקייט, נאָר צוליב אַנדערע, מעהר טאַקטישע און פראָזאָאישע מאָטיווען. דער פשוט'ער יוד, דער נייער אַציו-ניסטישער שוקל און וועהלער, דאָרף זיך נישט לאָזען פּערפיהרען דורך די פּערשידענע נישט-בעשטעטיגטע ידיעות און קלאַנגען וועגען דער פּערשיבונג פון די וואהלען צום קאָנגרעס.

ער דאָרף זיך נישט דעמאָליזירען און שטראָכען זיין קעמפּערשע קראַפט, בכדי צו פּערטיידיגען זיינע ברעגענדע אינטערעסען, וואס זענען פּערבינדען מיט א"י און מיט דער פאָרם און דעם גאַנג פון דער אויפבו-אַרבייט פון דעם לאַנד.

דער אונטערנעמער ציוניסטישער שוקל, וועט דאס מאָל דעצידירען די כוחות פּערנעלטישען אויפ'ן קאָנגרעס און אויף אַזאָ מין אופן, געפונט זיך אין זיינע הענד דער שליסל פון דער נייער פאָליטיק און דער ציוניסטישער אַרגאַניזאַציע פאַר די אַווי קומענדע יאָהרען.

מען שרייבט און מ'רעדט וועגען די היסטאָרישע אימאָגאַצען פון דעם נעכ-סטען ציוניסטישען קאָנגרעס. פון די ערשטע און וויכטיגסטע פראָגען, וואס שטעהן פאַר אונז, איז, צי וועט דער

קאָנגרעס זיין פּעהיג דורכצופיהרען די דאָזיגע אויפגאַבע. צי וועט ער זיך נישט פּערוואַנדלען אין אַ געווענהיי-כען, גוט אונז בעקאַנטען, ציוניסטי-שען קאָנגרעס מיט די בעריהמטע ריי-סערייען, צווישען די פּערשידענע פרא-קציעס און מיט דער בעקאַנטער בו-דזשעט-מלחמה, צוליב וועלכער טר-באָדורען פון נאַציאָנאַלער פאָליטיק האבען נישט איין מאָל פּערגעסען די

הבטחות לגבי זייערע וועהלער. אויב דער ציוניסטישער קאָנגרעס וועט זיך דאס מאָל געפונען אין דער תפיסה פון די פאָרטי-מאָכעריי און די הינטערקויליסען-פּערהאַנדלונגען צוליב פלעצער אין דער ציוניסטישער עקזע-קוטיווע, וועט ער זיך אַבסאָלוט דיס-קרעדיטירען און וועט אַבשטויסען די פשוט'ע יודען מיט דעם גרויסען, רי-זיגען א"י'דיגען אימפּעט.

די דאָזיגע ענטוישונג, און דוקא אין אונזערע שווערע און טרויעריגע טעג, קען האבען געוואלדיגע רעזול-טאַטען פאַר דעם ציוניזם און ארץ-ישראל.

די סטיכישע שטימונגען און שטרע-בונגען קיין א"י וועלען, דעמאָלירען די ציוניסטישע אַרגאַניזאַציע. די כווא-ליע וועט איבערנעמען איבער אונזער קאַפּ.

און ווער קען ראַטעווען דעם ציו-ניסטישען קאָנגרעס פון אַזאָ מין סכנה, אויב נישט דער פשוט'ער יוד, דער בעל-מלאכה, דער סוחר, דער יודישער אינטעליגענט - דער אונטערנעמער און אונטערנעמער שוקל.

50 פראָצענט פון דער יודישער בע-פּעלקערונג אין פוילען האבען גע-קויפט שקלים. זעלבסטפּערשטענדליך קען די דאָזיגע צאָהל נישט פּערפירי-גען אונזער אַפּעטיט, אָבער אין פּער-גלייך מיט דער שקל-אַקציע מיט צוויי יאָהר צוריק - איז עס אַ זעהר גוטער ערפאַלג, מען דאָרף איהם אויסנוצען, ריכטיגער געזאָגט - דער נייער שוקל דאָרף אויסנוצען דעם יעצטיגען מצב און בעאיינפלוסען דעם ציוניסטישען קאָנגרעס.

דאס פאָלק האָט בעקומען דאס וואָרט. דאס פאָלק נעהמט זיך דעם רשות צו זאָגען זיין וואָרט. ווי אזוי און אויף וועלכען אופן דאס פאָלק וועט אויסדריקען זיינע וואונשען און זיינע שטימונגען?

דער פשוט'ער שוקל דאָרף נישט פּערגעסען, אַז זייענדיג אין זיין היים און שמועסענדיג מיט זיינע שכנים וועגען א"י און וועגען די מנהגים און סדרים, וואס הערשען אין דער ציו-ניסטישער אַרגאַניזאַציע וועט ער נישט אויסנוצען זיין רשות. מ'דאָרף נישט קרעכצען און מ'דאָרף נישט לאָזען קיין טרעהרען, מ'דאָרף נישט זאָגען קיין מוסר די דאָזיגע עלעמענטען פון דער ציוניסטישער אַרגאַניזאַציע, וועמענס האַנדלונג בשעת דער וואהל-קאַפּאָניע

איז אַ גרויסע בושע און חרפה פאַר דעם ציוניסטישען צבור.

עס איז נוצלאָז צו פּערדיגען ווע-גען אַנשטענדיגקייט און קאַרעקטקייט צו מענשען, וועלכע בעוועזען זיך מיט כינעזישע אַבסטרוקציע אין פאָרטי-טישע הימנ'ען לכבוד פילוסאָפּ, בכדי צו אונטערדריקען און טעראָריזירען דעם געגנער.

דער פשוט'ער יוד, וועלכער זיצט אין זאָל און קריצט מיט די צייהן און בייסט זיינע ליפּען פאַר בושע, דאָרף קאַלטפלוזיג, אָהן געוועזענע, ציהען זיינע קאַנטעקווענצען.

שטעהענדיג פאַר דער אורגט, דעם 23 יולי, דאָרף ער געדענקען די טאק-טיק פון די לינקע און פון דעם גע-וועזענעם "היהרער" פונ'ם פוילישען יודענטום.

שטעהענדיג פאַר דער אורגט, דאָרף דער נייער ציוניסטישער וועהלער נישט פּערגעסען, ווער האט אין מסך פון די לעצטע יאָהרען בעקעמפט דורך און דורך זיינע אינטערעסען, די אינ-טערעסען פון דעם מיטעלשטאַנד, סיי אין גלות, סיי אין א"י.

ווער, אויב נישט די רעוויזיאָניסטען האבען געבראַכען דעם מאָנאָפּאָל פון די לינקע אין פאָלעסטינא - אַמט? און וועמענס פּערדינסט איז, אויב נישט אונזער, אַז דער מיטעלשטאַנד הויבט אויף יעצט זיין קאַפּ און פיהלט זיך אַלס גלייכבערעכטיגטער בירגער. אין דער מדינה אונטערנווענט.

ארץ-ישראל איז יעצט נישט נאָר אַ געמינזאָמער אַפּאָזיציע אירעזאָל פון דעם יודישען צבור, נאָר אויך א פרי-וואַטער ענין פון יעדער יודישער מש-פּחה אין יעדען פון די גלות-לענדער. דעריבער זענען די סאָציאַלע פּער-אַרדנונגען אין לאַנד און די שיטות פון אונזערע קאַלאָניזאַטאָרישע אַרבייטען פּערבוידען מיט דעם גורל פון יעדער יודישער משפּחה, וואס גרייט זיך צו קומען אין לאַנד און זיך איבערזידלען.

ווער, אויב נישט דער רעוויזיאָניזם, האָט מיט פיעל יאָהרען צוריק, זייענ-דיג אינזאָלירט, געפיהרט אַ שווערע מלחמה געגען די מיוחסים אין דעם ישוב, וועלכע האבען פּערניכטעט דעם מיטעלשטאַנד און געשטערט זיין ענער-גיע און איניציאַטיוו.

דאס דאָרף געדענקען אונזער נייער שותף-דער נייער שוקל. ער האט בע-קומען דאס וואָרט, דאָרף ער עס ריכ-טיג אויסנוצען. ער דאָרף געפונען דעם ריכטיגען הערליכען אַדוואָקאַט, וואס וועט פּערטיידיגען זיינע ענינים און זיינע פאָדערונגען פון דער טריבונע פון אונזער פאַרלאַמענט.

דער דעמאָקראַטישער רעוויזיאָניזם, מיט זיין עקזעקוטיווע, לעגט פאַר דעם פשוט'ען ציוניסטישען וועהלער זיין דינסט און ער שטעהט צו זיין דיס-פּאָזיציע.

מיר האָבען, אָהן שום בעשטעטיגונג, פּערטיידיגט די אינטערעסען פון דעם דאָזיגען קליענט.

מיר האָבען דאס רעכט צו פאָדערן פון איהם יעצט א פאַרמעלע בעשטע-טיגונג, אַ קלאָרען מאַנדאַט. מיר וועלען איהם בעקומען.

יעדער אויף זיין שטייגער...

אין טאָג, ווען עס איז געפיערט געווארען דער יום-טוב פון ים, האבען די האַנדלונגס-קער ביים צוריקמאַרש אַב-געהאַלטען אַ מיטינג ביי זיך אויפ'ן הויף, וואו ס'זענען אַרויסגעטרעטען עטליכע רעדנער און געשילדערט דעם היטלער-גיהנום פאַר יודען, אַנזווייזענ-דיג אויף זיינע אַפּעטיטען צו פּערנא-פען די פוילישע טעריטאָריע און אוי-בערהויפט דעם ציטריט צום ים, וואס איז אַזוי גרויס פאַר אַ פאָלק, בפרט פאַר'ן פוילישען פאָלק.

די רעדנער האבען צוואַרימט דעם עולם, וועלכער איז אין יענעם מא-מענט געווען גרייט היטלער'ן צורייסען אויף שטיקער, ווען ער זאָל גראַד אונטערקומען... נאָך די רעדעס זענען געקומען אויס-רופען, ווי: "נידער מיט היטלער'ן!" "זאָל לעבען די פוילישע רעפּובליק!" "אז"ו. אין מיטען הערט מען אַ היל-סיגען אויסגעשריי: "ברענען זאָלען היטלער'ס אַדערן", אויף וועלכען דער עולם האט זייענדיג אין עקסטאַז, אויסגע-שריגען: "ברענען!". ווען מען האָט זיך אָבער אומגעקוקט, ווער ס'האט אויס-געשריגען אַזאָ אַריינגעלען אויסרוף, האט זיך אַרויסגעוויזען, אַז דאס האָט

פ. בלומענקראַנץ.

די יונגע איהר קרוימע וועג.

יהודה הלוי אויף דער וועלט, וואס איז, לויט דער פאָלעס-הערצעהלונג, צו-טרעטען געווארען ליגענדיג אויף דער אויסגעבענקטער, אויסגעווענדער קרד, אויף וועלכער די דאָזיגע יונגענדיכע ווילען זיך אמאָל בעוועזען; אַז ס'הא-בען אמאָל געלעבט גרויסע יודען, וועל-כע האבען געשאפּען אונטערגאָרע ווער-טען פאַר אונז און פאַר אַנדערע, און אויב מ'קען נישט די דאָזיגע גרויסע גייסטער איז מען נישט ראוי אָנגער-פען צו ווערען מיט דעם אויסגעל-י-טערטען פון יסורים און פּיין וואָרט: יוד!

און נישט נור יונגע מענשען. מען נעמט אַריין אין דער אַרגאַניזאַציע קינדער פון די ערשטע אַבטיילונגען פון דער פאָלעס-שול און מ'לערנט זיי פיינד האבען, שטערען דעם צווייטען, פייפען און שרייען יחי.

נישט אַריינלאָזענדיג זיך אין דעם מעריטום ענין, צי קינדער פון דער פאָלעס-און מיטעל-שול ארפּען געהע-רען צו פאַרטייען ווי געהערען אַפּי-ציעל היינט אויך נור צו "יונגענד-אַר-גאַניזאַציעס", אָבער מ'טרייבט דאָרט פאָליטיק ווי ביי די זקנים, דאָרף מען דאָך עפ'ס די דאָזיגע יונגע צווייגלעך צו פלעגען און ערציהען, צו לערנען זיי, אַז דער פאַרבעדיג פון אַלעס איז קודם-כל לערנען און דרך - ארץ פאר וויסען און אַרבייט! און נישט לאָזען זיי אויסוואַקסען חוצפּה'דיג און וואל-גאַר, אונזיכטע און טאַקטלאָז!

טאַקטלאָזיגקייט!

מיר האבען דעם איינדרוק, אז אין קיין שום צייט (אפּשר אויסער אין דער תקופה פון חורבן בית - המקדש) האָט נישט געהערשט אַזאָ שענדליכע בעא-הונג צו ווערטפולע מענשען.

מיר האבען זיך תמיד בעצויגען מיט עהרע און יראת-הכבוד צו גרויסע מענ-שען; "הווי שותה בצמא את דבריהם". די תורה הייסט אונז אויפשטעהן פאר אַ זקן. קומען צו געהן אונזערע חכמים און טייטשען אויס, אַז פאַר אַ זקן אשמאי נישט, אַז פאַר אַ יונגען מענש אַ תלמיד-חכם - יא (לויט'ן רבי יוסי הגלילי. קדושין ל"ב).

די קולט פאַר וויסען איז געווען אַ געוואלדיגער. דער פשוט'ער יוד, טראָץ זיינע פּערהאַלטענע, פיעל מאָל, פיינד-שאַפט צום תלמיד-חכם, וואס איז פּסי-כאַלאָגיש אַ פראָדוקט פון קנאה און פּערפּעמדקייטס-געפיהל, האָט ער זיך יעדעפאַלס בעצויגען צום "לערנער" מיט יראת הכבוד, און דער גרעסטער בעבער פון פשוט'ען יוד איז געווען זוכה צו זיין צו האָבען אַנ'איידיעס אַ בן-תורה, וועלכער זאָל לאָזען הערען אין זיין שטוב דעם קול-התורה.

היינט איז ליינער אַנדערש. מ'דאָרף נישט לערנען, מ'דאָרף זיך נישט אַנ-שטרענגען. ס'איז דאָ אַגאָילן גדול", מ'קען זיך אויף איהם פּערלאָזען אין אַלע טעאָרעטישע פראָגען. ס'איז ניש-

אין דעם גרויסען, מיט האָס און שנה אַדורכגעדרונגענעם קאַמף, וואס ווערט איאט געפיהרט אויף דער יוד-שער גאַס, פּערנעמט אַ בעזונדער טרוי-עריג אַרט די יונגענד.

יונגענד! אַ ספעציעלער צויבער ליגט אין דאָזיגען וואָרט. זי איז דאָך דער רי-זערוואַר פון די אַקוּפּטענע פחות; דער סימבאָל פון הרויזענדיגקייט, ענער-גיע, אַפּפּערוויזליגקייט און מוט! זי אימפּאַנירט מיט איהר אימפּולסיווקייט און הילתהבות; מיט איהר דינאַמיק און פאַטאַם; מיט איהר ריקזיכטלאָזיגקייט און קאַמפּט-לוסיטיגקייט.

דעריבער בעמיהט זיך יעדעס פאָלק צו אַקטיוויזירען די יונגענד און יעדע בעוועגונג - אַרונטערצונעמען אונטער איהרע פליגעל וואס מעהר יונגע מענ-שען, וואוּם די דאָזיגע יונגע, ברוי-זענדע פאַנאַטישע מיטגלידער זענען דער שאור שבּעסה. זיי ברענגען אַריין לוסיטיגקייט און ריהרעוויזליגקייט אין דער בעוועגונג.

און אַזוי ווי מיר האָבען אַמאָל גע-קוקט מיט ביטל אויף דעם יונגען שכל; בנין נערים - סתירה און זי בע-האַלטען און שפּאַן, אַזוי האָבען מיר לעצטענס, אַריינפאַלענדיג אין צווייטען עקסטערס (ווי מיר האָבען אַ טבע), געלאָזט די יונגענד אויף "גאַט'ס בע-ראַט". די אַדאַפּטאָציע איז דערגאַנגען צו דער מדרגה, אַז מ'האָט זיי יונגענד געלאָזט זיך אַליין דערהייער און מיר האָבען שוין, ליידער, די פרוכטען פון דער דאָזיגער שטה.

מיר ווילען זיך איצט אַבשטעלען אויף צוויי מערקווירדיגע שטריכען פון דער היינטיגער פאַרטייאישער יונגענד אין איהר איבערווינדער מעהרהייט, נעמליך: עם-הארצות און טאַקטלאָזיג-קייט (דאס לעצטע אַלס פּועל-יוצא פון ערשטען).

עם-הארצות. די דאָזיגע טרויעריגע ערשיינונג איז פּערשטענדיך, אין אַ גאַנץ גרויסער מאָס אַ פראָדוקט פון דעם אַרומיגען לעבען. נור מיר ווילען דאס מאָל אויסשליסליך רעדען וועגען דער יונגענד.

אַ גרויסע צאָהל יונגענד - אַרגאַניזאַ-ציעס (בלויז נאָצ). איז היינט-צו-טאָג פּערהאַן אויף דער יודישער גאַס. טוי-זענדער יונגע מענשען געהערען צו די דאָזיגע אַרגאַניזאַציעס. מ'לערנט דאָרט מושטירען, מ'געט אין מונדירען, מ'זינגט לידלעך, מען פאַטאַגראַפירט זיך. אַלץ טהוט מען, נור נישט לער-נען.

און טויענדער יונגע מענשען מיט "אחת, שתיים, שלש, ארבע" אויף די ליפּען ווייסען נישט, אַז ס'איז פּערהאַן ביי אונז אַ מסכתא אבות; טויענדער יונגע יודישע מיידלעך און יונגלעך זינגען, "פעם אחת בחור יצא" און מען בעמיהט זיך נישט זיי צו דערצעהלען, אַז ס'איז אַמאָל געווען אויסער אַ ביי-סקוויט-פאַבריק אויך, להבדיל, אַ ר'

געטהאן דער סטאַרשע צעך - מייסטער פון בעקער-פּעראיינ, ה' הירצקע אופ-נער.

אויב אַזוי איז שוין די מצוה ריכ-טיג. אַ בעקער, וועלכער ברענט דעם אויווען, וואָלט חשק געהאַט היטלער'ן אַפּיטעל צו ברענגען און זאָלען ברע-נען זיינע אַדערען-האט דער בעקער-מייסטער גערופּען און דער עולם, אי-בערהויפט די פּערוואַלטע בעקער האבען מיט אַ שטייכלע אויף די לי-פען געענטפּערט מיט כוונה; זאָלען טא-קי ברענגען זיינע אַדערען!

יעדער אויף זיין שטייגער... יגיע כפיך כי תאכל.

די שטובען ווערען פּערפלייצט פון בעטלער, וועלכע האָבען זיך אַזוי אַריי-געאַרבייט אין פאָך, אַז זיי זענען שוין ספּעציאַליסטען. זיי טהון דאס נישט חס-ושלום צו-ליעם פּערגעניגען, אויב פּערגעניגען זענען דאָ אַנדערע תענוגים. זיי הא-בען זיך אָבער שוין אַזוי איינגעלעבט דערין, אַז זיי זענען שוין אפּשר נישט פּעהיג און דער עיקר-זיי ווילען שוין נישט עפּיס אַנדערש טהון, נאָר בעט-לען.

איך זאָג דאס אַקעגען דעם, וואס יענע וואָך האט געטראָפּען פאַלגענדער

וואָס געהערט, וואָס געזעהן.

לייענענדיג די צייטונגען.

וואס זאָל איך אייך זאָגען, עס נעמט אָן אַ גרויל, ווען מען לייענט די טעגליכע פרעסע און מען קוקט זיך צו צו די מחלוקות, וואס קומען פאַר אין אונזער יודיש לעבען.

פון דייטשלאַנד קומען אַן איוב-בשו-רות, די דענענעריטע היטלער-משוגעים טראַכטען אויס טאַגס-טעגליך אַלץ נייע גזירות אויף יודען. און וואס מעהר עס ווערט קלאַנדיג אין לאַנד און דאס דייטשע פאָלק הויבט אָן פאָדערן, אַז מען זאָל ערפילען בנזע זיי די צוגעזאָגטע הבטחות, גיט היטלער אַרויס אַ נייע גזירה אויף יודען, כדי דערמיט צו זעטיגען די בלוט-הערשטיגע דייטשע חיות.

האבען מיר דאָך יודען פון דער גאַנצער וועלט געראַפּט זיין אייניג אין קאַמף געגען געמיינזאַמען שונא - אַזוי איז דאָך מחייב די געוונדעטע לא-גיק און דער עלעמענטאַרער בעגריף פון יעדער נאַציע - זענען פאַר דאָך אָבער יודען, דער עם קשה עורף, און מיר האָבען דאַנקען גאָט היימישע

פאָל, וואס איז זעהר כאַראַקטעריס-טיש; אין אַ געוויסער שטוב, אין דער ערשטער אַלעע נומער 1, איז געקומען אַ יודישע בעטלערין נאָך אַ נדבה, און ווי געווענליך, האָט זי אַנשטאַט אַ "גוט מאָרגען", געזאָגט דעם געווענ-ליכען פומון: פאַר דריי... ווען די בעל-הביתטע האָט איהר פאַרגעלייגט, אַז זי זאָל איהר אַבזוואַשען די פאָדלאָגע, פאַר וואָס זי וועט בעקומען נישט פאַר דריי ווייבער, נאָר פאַר 150 שטיק, איז זי דערויף נישט איינגעזאָגען. ערשט ווען די בעל-הביתטע האָט זיך אַבגעזאָגט צו געבען איהר אַ נדבה, ווייל זי וויל נישט אַרבייטען (די בעט-לערקע האָט אויסגעזעהן געוואנד אָהן עין הרע...), האָט זי מסכים געווען צו אַזשען, נאָר פאַר 4 זעלסטעס פּערדינסט. ס'פּערשטעהט זיך, אַז פון דער דאָזי-גער טראַנזאַקציע איז גאַנצנישט געוואָ-רען.

ביי דער דאָזיגער פּערהאַנדלונג איז גראַד געשטאַנען אַ יודישער טרעגער, וועלכער האט פאַרגעלייגט אַליין צו וואשען די פאָדלאָגע. און שטעלט אייך פאַר, אַז מיט אַ האַלבע שעה שפּע-טער האָט דער טרעגער געקוועטשט אין דער האַנד דעם פּערדינסטען גילדען

די זיצונג פון קהלה-ראט.

צו טהן אויף די פערזאנלעכע זיצונג-געזעצן, ער איז אבער גרייט צו ענטפערן יעדען פון די פרנסים אויף אלע פראגען.

ד"ר מערינג קריטיקירט דעם בע-ריכט, ער שטעלט זיך נישט אָב אויף ציפערען, נאָר ער טאָדעלט דאס, וואס די מערהייט פון דער פערזאנלעכע בעל-הבתעוועט מיט אלע ענינים און רופט נישט צונויף קיין זיצונג וועגן יעדער פראגע בעזונדער, ער קריטי-קירט אויך פארוואס מען האָט די פרוי-ען אין דער מקוה אראפגענומען פון די פערזענלעכע זיצונג, ער זיט ווען מען נעמט צו נייע אנגעשטעלטע.

די פרנסים שפּראַך און ד"ר בראַם קריטיקירט דעם בעריכט, וועלכער פערזענלעכע זיצונג האָט זיך פערזענלעכט און אויב עס וועט וויי-טער אַזוי געהן, וועט זיין זעהר שלעכט. מען טאָר נישט אויסשטעלען קיין אַק-צעפטען אָהן דער הסכמה פון ראָט און אויב מען שטעלט יאָ אויס, איז דערפאר פערזענלעכע פערזאנלעכע זיצונג דער אויסשטעלער זעלבסט. אויך טא-דעלט ד"ר בראַם די פערזאנלעכע פאר-וואס זי האט איבערגעשריטען די פול-מאַכט און אויסגעגעבען מעהר קמחא, אויף וויפיל זי האט געהאט איי-קומפּטען.

אויך פרנס זילבערבערג זאָגט זיך אַרויס אין דעם זעלבען זין.

דאָזיגער גאָלדשטיין מאכט אַ פאַר-ווארף פארוואס מען האָט ביז - איצט נישט געזענעטערט אויף די אלע ברייף וועלכע זענען געקומען נאָך מיט צוויי חדשים צוריק פון די פילאנטראפישע אינסטיטוציעס וועגען סובסידיעס.

פרנס ד"ר קאהן זאָגט, אַז נישט קו-קענדיג אויף דעם, וואס ער איז אַנ-אָנהענגער פון פאַרלאַמענטאַרע האָלט ער אַבער פון אַרבייט, וועלכע ווערט אויסגעפיהרט, מען קען נאָך נישט קרי-טיקירען, איידער מען האט געהערט דעם טעטיגקייט-בעריכט.

פרנס זעלינגער: דער ראָט האָט גאַרנישט געטוהן, ווען ס'וואָלט אַם-טער צונויפגענומען געווארען דער ראָט און מען וואָלט די פרנסים געגע-

פערזאנלעכע זיצונג פון קהלה-ראט, אויפ'ן טאָג-אָרונטען איז געווען איין פונקט: די ווערטשאפט אין דער קהלה.

פרעזעס ח. וועקסלער עפענט די זיצונג און גיט דאס וואָרט דעם פּרע-זעס פון דער קהלה-פערזאנלעכע פּרע-זעס ראָזענבערג גיט אַב אַ בע-ריכט ביז'ן 15-טען יוני ד. י. פון וועל-כען עס איז צו זעהן, אַז די הכנסות פון דער קהלה האבען זיך פערקלענערט. אַזוי, למשל, איז פון עטאַט איינגעפאַל-טען 31.000 זלאָטעס, בעת פאַראַנזאָהרען ביז דער צייט איז איינגעצאהלט געווא-רען 35.500 זלאָטעס. פון דער שחיטה 57.500 זל. (פאַראַנזאָהרען 62.500), פון דער מקוה 11.000 זל. (פאַראַנזאָהרען 14.000), פון בית-שול'ס 5100 זל. די קמחא-אַקציע אויף היי-הערגען פסח האט אָנגעקאָסט דער קהלה 22.300 זלאָטעס, צו וועלכער די גמיע גופא האט צוגעלייגט 6400 זל. גענאסען פון קמחא האבען 1638 פערזאָן, א חוץ יודען אין די שטיטלעך, געפּענעגנישען, בית לחם, די גערטנער-פערמע און זעל-נער-קיר.

אויף סאַפּאָלע פערזאנלעכע זיצונג האט מען אויסגעגעבען דריי און א האַלבען טויזענד זלאָטעס, פאר רייזענדיג קיין פאַלעסטינא 350 זל.

געבליבען נאך די פריהערדיגע פער-זאָלענדיג זענען חובות אויף 100.000 זלאָטעס. (אויסער די 100 טויזענד זל. פון דער מקוה-היפּאָטעק).

ה' גאָלדשטיין קריטיקירט דעם פּרע-זעס, הלכא עס איז נישט פריהער צו-זאמענגעקומען געווארען א זיצונג פון דער פערזאנלעכע זיצונג, וואו דער בעריכט זאָל אָנגעגעבען ווערען און איבער-הויפט איז נישט פאַרגעקומען קיין זי-צונג אין משך פון קנאָפּע 4 חדשים. דעריבער לעגט ער פאַר, אַז מען זאָל דעם בעריכט נישט נעמען אין זאַכט, ווייל דאס איז נישט קיין בעריכט פון דער פערזאנלעכע זיצונג, נאָר פון פּרעזעס ראָזענבערג פערזענלעך.

פּרעזעס ראָזענבערג מאַכט אַ פאַר-מערט פערזענלעכע זיצונג, אַז ער וועט נישט פאַלעמייזערען מיט די פערזאנלעכע זיצונג מיטגלידער, וועלכע האבען פלאַץ זאָט

צוטיילע ווערטער.

מיט אמת'ן ווייטאג און בעדויער האָבען מיר זיך ערלויבט צו שרייבען די דערמאנטע שארפע ווערטער וועגען דער יוגענד, צו וועלכער מיר אַליין געהערען לויט דער עלטער, און צו וועלכער, אַלס אַזאָלכע, מוז איטלי-כער גען. מענטש פיהלען טיפּע סימ-פאָטיק אין שטעצען איהרע אונגאַרע-ניצטע פּרעזענטאציעס און איהר קאַטאַסטרע ווערט פאַר יעדער בעווע-גונג.

מיר מוזען אַבער אַלס פריינד וואר-נען:

— נישט דאָס איז דער וועג פון רעאָליזירונג פון וועלכער עס איז ערענטער שטייט; נישט דורך רסוק-אברים, קאַפּ-שפּאַלעטעריי קען מען פיה-רען אַ פּאָליטישע אַרבייט!

אויב אַ טייל פיהרער פון עלטערען דור פּראָוואַצירען צו אַזאָ מין טאַקטיק'האַרסט זיי נישט, ווי מען טאָר נישט האַרבען אַ פאַטער, בעת צו רעדט צו צו אַנעכער טראָץ דעם געפאַט פון כבוד-אב!

אייער אויפגאַבע איז צו זוכען דעם אמת און לערנען זיך אפילו פון גע-נער. איהר מוזט זיך נוהג זיין ווי ר' מאיר: דאָס גוטע נעמט אַרויס און די קליפה וואָרפט אַוועק!

איהר זענט יונג, אימפּולסיוו, לויט-סיג אַמאָל אויך, אַבער דאָס פערענט-פערט נישט אייער כיכירי בעת אַ געגנער רעדט; איהר זענט היציג, ברוי-זענד, אַבער דאָס מילדערט נישט א פראפאגירונג פון גאָלדשטיין!

מיר טאַרען נישט ווערען פאַר-פּאָליס פון גרויסען שטראם גראַפיקייט און חיה'שקייט פון ארום, מיר טאַרען נישט נאָכאָהמען די אַלגעמיינע וואק-כאנאליע.

קאָמיר געהען אונזער וועג, וואָס איז אַנגעצייכענט פון אונזערער אונ-צעשטערבאַרער עטיק!

בלוּט, הויט און געווען-קראַנקע דעגרייכען רעגולערע פּערזאנלעכע פּרעזענטאציעס דורכ'ן געברויך פון נאטירליכען ביטער-וואסער Francis ka Jozef

די טאַקטיק-אָנזאָגט פון אַלע ריכטונג-גען איז דערמאנטען צו אַזאָ העסליכער מדרגה, אַז אויב איין גרופּע הייבט אָן זינען דעם יודישען הימן, ערלויבט זיך אַ צווייטע גרופּע צו שטערען דורך זינען אַ לעדער אַדער דורך סתם געוואלדעווען.

די דאָזיגע האַנדלונג (אין ראדאם, ביי אונז א. א. וו.) ווייזט בלוט ווי ווייט דאָס צוואַנענקייט האָט דער-גרייכט!

און אויב ס'קומט פאַר אַ פאַרלעזונג פון אַ געוויסען צד, האָט מען נישט קיין געדולד אויסצוהערען, צו פער-טראַכטען זיך, צוצוקוקען באַדיי צו אַנדערע מסכנות, נור מען ווילדעוועט, שרייט, טופּעט ביז דער „דריטער צד“ אינטערוויערט...

און וועגען דעם אַלעס דאַרפט מען אַ קלער טוהן! די דאָזיגע טרויעריגע ערשיינונג האָט אַ שייכות מיט'ן גאַנ-צען יודישען לעבן אין דאָרף אַלע שרענסטע מענטשן אינטערעסירען. די פויסט-טרענירונג, הפּקידע האַלטונג און כוּלִּיגאַניזם מוז אויפּהערען. עס טאָר ביי אונז נישט טאַלערייט ווערען דער דאָזיגער אופן פון קאַמף בגוגע וועלכען ענין ס'זאָל נישט זיין.

און אויף די אַלע, וואָס פערשטעהן און ווייטען אַפּצושטאַצען דעם גרויסען ווערט און די אונגעווערע כוחות פון דער יוגענד, דאַרפען זיך מיט איהר צו פערנעמען און נישט בענוצען זי נור צו דעפּאַרטיזירען צוועקען.

יוגענד איז אַ גרויסער קראַפט נור נישט קיין געהאָמטעוועטער און דאָס דאָזיגע צו טהן איז די אויפגאַבע פון די מיושב'ליגע (זעלבסטפערזענדליך ווען מ'וועט זיי נישט קענען זאָגען „קשטו עצמכם“). די אימפּולסיוויקייט דאַרפט אויסגענוצט ווערען אויף לער-נען, אויף וויסען, און אויף פּאָליטישער אַרבייט.

די פיהרער און שפּער פון די דא-זיגע בעוועגונגען דאַרפען געדענקען, אַז דאָס ווערן, וואָס זיי האָבען גע-שאפּען, קען נאָך מורד זיין, ווארום ווען דער שטן הערשט איז ער נישט מבחין צווישען גוטס און שלעכטס...

מיר פיהלען אַלס חוב צוצוגעבען

טאָ קיין געדולד און חשך פונדאָרער-צוקלויבען זיך אין קאַמפּליצירטע עני-נים. גענוג, אַז דער „פיהרער“ האָלט אַזוי.

דאס איז אַבער נישט דאס ערגסטע, ס'בעהערקט זיך לעצטענס אַנ'ערערע ערשיינונג.

ס'איז פעהרען אַ קאַטעגאָריע יו-גענדליכע, וועלכע זוכען אפילו נישט די פערזענלעכע זיצונג, דאס זענען די קא-ניקאטור-„חברים“ אַדער סתם אַוואַנטו-ריסטען. די ציינטישע אַראַגאָניזאַציעס, בעזונדער די יוגענד-אַראַגאָניזאַציעס, וואָקסען אין כמות. יעדען טאָג קומען צו פרישע מיטגלידער מיט אַ זעקס-חדשימ'דיגע סערטיפיקאַטען - קאַלקולאַ-ציע. די דאָזיגע מענטשן האבען אפילו נישט בדעה געוואויר צו ווערען, וואס דער „פיהרער“ זאָגט. גענוג, אַז ער צאָהלט חודש-געלד און שרייט אויף אַ מיטגליד.

די פארשידענסטע עלעמענטען, געמרי נישט צוגעגרייטע, געפונען היינט אַנ-אַרט אין די יוגענד-אַראַגאָניזאַציעס. מיר קענען נישט פערלענגען ביי מאַסען-פערזענלעכע קריסטאָליזירונג פון יעדען יחיד, דאס זוכען ביי איהם, אַז ס'זאָל זיין תוכו כבוד, אַבער עכ"פּ אַ געווי-סען רצון צו וויסען, אַ געוויסען רעס-פעקט פאַר מענטשען, וואס האבען מק-ריב געווען זייער בלוט און מאַרץ פאַר געז. אַרבייט דאָרף זיין. רעספּעקט הייסט נישט הסכמה, הייסט נישט אויסוואַרצען פון זיך דעם קריטיציזם, וואס איז אַ נויטווענדיגקייט ביים שא-פען זיך אַ געוויסע שטעלונג אין לש-בען, אַבער יוגע מענטשען מוזען קודם כל געדענקען אין דעם אַלעמען דעוויז אַז תכלית הידיעה איז „היודע שאינו יודע“.

מ'דאַרף נישט זיין קיין ציינטישער סהור, אפילו נישט קיין דעקלאַריר-טער ציינטיש, אום דער דאָזיגער מצב זאָל אָנוואַרען אַנאיהמ. יעדער יוד, וואס דער גורל פון פאַלק אינטער-סירט איהם, וואס האָט ווירקליך אַ בעציהונג צו דעם, וואס געשעהט אויף דער יודישער גאַס, קוקט מיט פחד אויף דער דאָזיגער פערזענלעכע זיצונג, אויף אונזערע „גדים“, וואס פערטער-טען די אַמאָליגע „מתמידים“.

טער-סעזאָן, אויך אַ טראַכט געטוהן: ווען וועט זיך דאָך אונזער יודישער טעאָטער-סעזאָן אָנהויבען?

אין אַ דאַמען-געזעלשאַפט.

כ'ווייס נישט ווי איהר, נאָר איך פיהל' זיך זעהר נישט בעקוועם, ווען מיר קומט איינעם אַליין אויס צו זיין אויסשליסליך אין אַ דאַמען-געזעלשאַפט. כ'בין נישט ערציגטן געווארען אַזוי, אַז איך זאָל קענען אפגעבען די דא-מען-הערע ווי ס'געהער צו זיין. ביי דער קענסטער קליינדיקייט האב איך מורא, אַז איך זאָל נישט נישט ווערען מיט אַ וואָרט, מיט אַ זשעסט וכדומה. זיך איך אַזוי ווי אַ שטומער און רעד נישט קיין וואָרט.

אין אַזאָ סיטואַציע גאפּון איך זיך איינמאַל אין יאהר, בעת ס'קומט פאַר די אַלגעמיינע פערזאנלעכע פרויען-פּעראיאן „עזרה“, וואו איך בין דער פאַריגער מאַנספּערשויך צווישען אָהן עני-הרע אַ צוויי צעהנדליגן פרויען. און צום פרויען - פּעראיאן „עזרה“ געהערען דאָך אינטעליגענטערע פרוי-ען, וועלכע קענען זיך אויף די אלע אָנגענומענע דאַמען-עטיק-פּלליים. קומענ-דיג אויף זייער פערזאנלעכע זיך איך דעריבער ווי אַ טויטער, און אָנגעהי-טען זאָל מען ווערען ווען עמיצער פון די דאַמען ווענדעט זיך צו מיר מיט אַ פראַגע. איך פערליר דאָן ס'פּלירט, איך ווייס נישט ווי אַזוי מען ענטפערט...

דאסמאַל האב איך געהאַט אַזאָ פאַל: די פרוי אינוש. דאָוידאוויטש האט זיך צו מיר געוואַנדען מיט עפּיס אַ פראַגע און עטליכע צעהנדליג דאַמען-אויגען האבען זיך אַ וואָרף געטוהן אויף מיר, מיר איז געווארען הייס, עס איז מיר געווארען ווי צום חלש'ן און איך האָב געמאַכט אַ מינע ווי אַ - גולם.

איך בין דאָך אַבער פאַרט נישט אַזאָ שליםמאָל, נאר כ'ווייס נישט פאַר-וואס כ'פערליר מיך עפּיס...

מיין גרעסטען שונא וואָלט איך נישט געווינשען, אַז ס'זאָל איהם אויס-קומען צו זיין איינער אַליין אין אַ צאָהלייכער דאַמען-געזעלשאַפט...

לויטן

גער עולם זאָל הונגערן, נאר אַ דאַנק דער לעבענסמיטעל - אַקציע זענען זיי געשטענען געווארען פון הונגער-נוט.

קומט טאָקי אַ - האַרציגער יישר פח דער פרוי שטאַרקע און ה' אַש פאר זייער מיה און די מנדובים פאַר זייער שטיצע. די איבריגע יודען, וועלכע האַנדלען מיט לעבענס-מיטעל דאַרפען דעם שעהנעט ביישפּיעל נאָכטוהן.

חסד סדר טעאָטער-סעזאָן.

פערזאנלעכע זיצונג וואָרט איז אין קא-מערטלעכע פאַרזעצונגען די גע-זענענעס-פאַרשטעלונג פון דעם היגען פּוילישען טעאָטער פאַר'ן זומער-סעזאָן. די דאָזיגע פאַרשטעלונג האבען ביי-געוואוינט אַזוי פיעל מענטשען, וויפילע בענקלעך עס איז איבערהויפט געווען אין דער געביידע. נאכ'ן צווייטען אַקט האבען פארשטעהער פון דער שטאדט און אַנדערע זיך געזענעט מיט'ן אַר-טיטען-פערסאָנאַל און מיט זייער די-רעקטאר און רעזיסענער, אויסגערעכענט דעריי זייערע מעלות און זיך געווינ-שען אַז צום צווייטען סעזאָן זאָל מען זיי ווידער דאָ זעהן ביי אונז.

דער עולם האט אַפּלאַדירט און די שטימונג איז געווען אַ פּיערליכע.

איך האב זיך אַרומגעקוקט אויף די בעזוכער און בעמערקט, אַז אונגע-פעהר 70 פאַרזעצט זענען אחינו בני ישראָל און עס האט מיר אַדורכגע-בליצט אַ געדאַנק: אַט זעהט דאס פוי-לישע טעאָטער האט אנגעהויבען דעם סעזאָן און איהם אויך געצונדיגט. גוט, שלעכט, אבער עטליכע צוואַנציג פער-זאן האבען זיך אויפגעהאַלטען. ווען וועט זיך אבער אנהויבען אונזער יו-דישער טעאָטער-סעזאָן? טעאָטער-געהער זענען דאָך פעהרען, טאָ פארוואס זאָל אַזאָ שטאדט ווי שטענענאכאוו, נישט האבען קיין יודיש טעאָטער, ווען נישט אַ גאַנצען סעזאָן, טאָ כאַטש אַ האַל-בען, אַ פיערטעל, כאַטש?

נאָר ווי איהר ווייסט, זענען דאס דברים במחש'ם, וועגען דעם קאן מען נאָר חל'מ'ען. טאָ האט נישט אויף מיר קיין פּערדורט, ווען איך האב, זייענ-דיג אויפ'ן סיום פון פּוילישען טעא-

נאָר מען לאָזט נישט...

מען דאַרף זיי אנלערנען.

פאַר עטליכע חדשים צוריק האָבען מיר געשפּילט וועגען אַ דאָרזשקאָש, וועלכער האָט צוזאַמען מיט זיינס אַ שיכור'ן פאַנסזשיר געשלאָגען די דורכ-געהענדע יודען, און איך האָב אויפ-געקוקט געמאַכט די יודישע פּעפּעל-קערינג, אַז זי זאָל איהם אויסמיידען. היינט וויל איך ווידער אויסמערק-זאָם מאַכען אויף צוויי כוּלִּיגאַנישע דאָרזשקאָשעס, וועלכע זענען דעם פאַריגען שבת אָנגעפאַלען אויף דורכ-געהענדע יודען אין דער הארשאווער גאַס און זיי געשלאָגען מכת רצח.

די געשלאָגענע יודען זענען ח. לאַנ-דוי (ווארשאווער 21) און 5. אַפּענהיים (נאַרשאוויטש 10). די דאָרזשקאָשעס זענען די אייגענטימער פון די דאָ-ראזשקעס נומער 33 און 44.

מען האט אפילו גערופּען אַ פאַר-ציגאַט, וועלכער האט געמאַכט אַ פאַר-טאקאָל און מיט דעם האט זיך געזע-נדיגט, מיר, יודען, דארפען אבער די כוּלִּיגאַנישע דאָרזשקאָשעס, וועלכע פערדינען אויך גענוג געלד בלי יודען, אַלערנען און זיך היטען מיט זיי צו פאָהרען, ווייל זיי קענען אונז פשוט „מכבד“ זיין מיט דער בייטש.

זיי דאַנקען וואָרציג.

צו אונז האט זיך געוואַנדען דער איינוואוינער פון מושב זקנים ובית יתומים ה' ה. 5. לעווענשטיין און גע-פעטען, אַז מיר זאָלען אין זייער נא-מען אויסדריקען אַ האַרציגען דאַנק, קודם-כל דער פרוי שטאַרקע און ה' משה אַש פאַר אַדורכפיהרען די אַקציע ביי די היגע יודישע קצבים, וועלכע שטיצען זיי מיט פלייש, פון וואס די אַלעס ליט און יתומים זענען זיך פשוט מחיה.

אויך דערזעהלט דער אַלמער 5. אַז אַזאָ אַקציע ווערט אַדורכגעפיהרט צווישען די פישער און ביי אַנדערע יודישע מנדבים.

דאס מושב זקנים און יתומים - הויז לעבט איבער אַ שווערען קריזיס, קיין סובסידיעס בעקומען זיי נישט און עס וואָלט אויסגעקומען, אַז דער דאָרטי-

א קאָנקורענץ, האָבען זיך מענטשען אַריינגעלייגט אין עסק און נאָך לאַנגע אונטערהאַנדלונגען האָבען זיך די צוויי „באַנק-געזעלשאַפטען“ פערזאנליגט און געגרינדעט איין שותפות'ע גרויסע באַנק.

אזוי האָט מען געשפּילט נאכט אויף נאכט. ווער ס'האָט געוואונען (וועלכען ווער) און ווער ס'האָט פערשיפּעלט (כמעט אַלע - אויסער די באַנקירען גאָטירליך). דער שטראַין האָט זיך פון דעם פאַזשיניזם, געמערדיג 20 זל. פון יעדער פאַנק-גרינדע.

כאָכט זיך אַ מעשה, און עס יאָווייזן זיך 2 נייע „דירעקטאָרען“, וועלכע האָ-בען טענות, אַז אויב קארטען האָבען זיי פיערשענסטוואָ, ווארום זיי זענען די אמת'ע שפּילער פון שנים קדמוניות און פאַדערען מען זאָל זיי אַריינפעה-מען אין שותפות. זעהנדיג אַבער, אַז ס'וועלכע זיין משהר שותפים ווי שפי-לער, האָבען די אַקציענערען זייער ביטע אָנגעוואָרפּען. לאַזן ברייה האָ-בען זיי פערלייגט אַנאָיאַגענע באַנק און גערופּען צו זיך די „קלינטען“.

די אַלעס „אַקציענערען“ זעהנדיג, אַז אויף א פשוט'ן אופן וועט נישט נעמען קיין סוף צו די „פאַווסטאנ-צעס“ האָבען זיי זיך בעשלאָסען אויף אַ טיילוואַנשישען פּלאַן, דיינו: אַלע שותפים האָבען אָנגעהויבען שפּילען אין דער נייער באַנק. ביז זיי האָבען זי אינגאַנצען צוקלאַפּט און במילא איז זי געוואָרען באַנקראַט. אַזוי-אַרום זא-גען זיי פטור געוואָרען פון די פרישע קאָנקורענטען און די „אַקציען-באַנק“ איז געבליבען איינאָנאָיאַציג אין דעם חשוב'ן פּעראיאן, וואו מען שפּיעלט ווייטער אויף דער גאַנצער פאַרע נאכט ביי נאכט.

ווי מען שמועסט מאַכען די „אַקציע-נערען“ נישט קיין שלעכטע געשעפטען און אויך דער פּעראיאן לייגט נישט צו די באַפעס ירושה...

די איינציגע זאָג פון די „באַנק-אייגענטימער איז נאָר, אַז ס'זאָלען זיך נישט אויפכאַפען פרישע „באַנק-רשן“ און מיט זיי קאָנקורירען.

ווי איהר זעהט, קאן מען לעבען,

מיט 30 גראַשען און דערגייע געזאָגט: „מיה רצון“ - ס'זאָל זיין פערזענליג, אַז עס זאָל מיר טרעפּען יעדען טאָג כאַטש 4-5 פאַדלעכע צו ווא-שען, וועל איך האָבען ברויט פאַר מיין ווייב און קינד.

דאָס איז דער אמת'ער גיגע כפיך כי תאכל.

מען קאן לעבען, נאָר מען...

נאָך נישט אַלע פרנסות זענען אונ-טערגעגאַנגען, פעהרען פרנסות, פון וועלכע מען קאן אפילו היינט מאַכען אַ לעבען. ווען, ווען מען לאָזט נאָר לעבען...

אַט וועל איך אייך דערזעהלען ווע-גען אַזאָ אַרט פרנסה:

אין אַ היגען חשוב'ן פּעראיאן, (דעם נאָמען וועל איך נישט אָנרופּען, ווייל כ'האָב מורא, אַז זיי זאָלען זיך נישט אין מיר, כ'מיין אין דער ציי-טונג נוקם זיין... נאָר אויב איהר ווילט דוקא קאנט איהר זיך אַליין אָנשטירן סען, ווען נישט אַרט עס מיך אויך נישט...) שפּילט מען יעדען אָווענד קארטען. וואָס דען זאָל מען טוהן, אַז קיין מסחרים מאַכט מען נישט און מיט'ן דייטש האָט מען זיך צוקריגט... פערנעהמט מען זיך מיט'ן „תהלימ'על“ מען שפּיעלט אין טעלעפּאָן, אין א יו-דישער אַקס, אַ פרעפּעראַנס אוו. זע-נען זיך אַבער פערמיאסט געוואָרען די אַלע סאַרטען שפּיעלערייען און מען האָט לעצטענס אָנגעהויבען שפּיעלען אין א באַנק (דעוואַיט וואָל). די מעלה פון דעם שפּיעל איז, וואָס עס קען זיך אין איהם פּעסטייליגען אַ גרעסערע צאָהל שפּילער און ס'האָט מעהר ע-מאָציע.

באַלד האָט זיך געגרינדעט „אַנ-אַקציען געזעלשאַפט“ מיט אונגאַרע-ניצטער פעהרענטונג און מען האָט אַנ-געהויבען צו פיהרען דאָס געשעפט.

האָבען דאָך אַבער יודען גרויסע אויגען, האָט זיך אין זעלבען לאַקאַל געגרינדעט אַ צווייטע געזעלשאַפט, וועלכע האָט אויך אריינגעלייגט אַ קאָפיטאַל און געגרינדעט אַ צווייטע באַנק, פערגרעסערענדיג דערגייע די צאָהל געווינסען. איז דאָך געוואָרען

וועלכען דער שווער שוויגער איז
דעם צווייטען פוסק פון שיר השירים
און דעריי איז ער מוסף, אז פאר 5
יאר זאל ער זיך נישט ריכטען אויף
קיינ גט און אויב ער וויל דעם נדן,
זאל ער קומען קיין ראדאמסק, וועט
מען איהם געזאגטען מיט פראצענט...
ר' מאיר פ. איז, שמועסט מען פאלד
אונטערגעפארען קיין ראדאמסק, פון
וואנען ער איז תיפף צוריקגעקומען
מיט אונטערגעפארען קומען אונטען
פראצענט זייטען.

אזוי האט ר' מאיר פ. - מען
רופט איהם אויך מאיר לאקש - זיך
געלאזט אנטרייערען פון זיין שעה
ווייבעל און שפיגען שווער און ער
וועט נעבן מווען וואסען גאנצע 5
יאהר פון ער וועט קאנען א צווייטען
שידוך טהון, שוין מיט מעהר מאל.
טעם

דער פארשלאג פון די ה"ה זעלינגער
און דוילאווסקי, אז אויך די פרנסים
זאלען ארבייטען אין די קאמיטעט
וועט בעטראכט ווערען אויף דער
נאנטסטער זיצונג.

דער פינגער שווער און דער לעקעשע- וואטער איידעם.

(פון די ראפינאט - מעשה'לעך).

אין אהיימגעגאנגען צו זיין ווייב, כדי
זי מיטצוגעבען צום גט, איז איהם
פינגער געווארען פאר די אויגען. די
שטוב איז געווען ליידג, נישט קיין
ווייב, נישט קיין קינד, נישט קיין מע-
בעל און אפילו דער לייענדיגער
שווער איז אויך פערשוואנדען געווא-
רען, ווי אין וואסער אריין. יא, א
בריוועל האט ער דארט געפונען, אין

מאיר פ. פון פאך א מעכאנישער
שוטער, האט זיך געלאזט רעדען א
שידוך מיט דער פרייליך ס. פון רא-
דאמסק און היות ווי דאס מידעל האט
נושא חן געווען און זיינע אויגען און
דערוואלט מען איהם נאך צוגעזאגט
צווייטע 3 טויזנט וואטער, דאן, איז
מיט מל' געפראוועט געווארען א
תנאים או דערנאך א חתונה.

מיט'ן נדן איז אבער נישט צוגע-
גאנגען ווי ליכט. וואס אנאמט האט
דער מ' ווען דעם יונגען פארפאלק פער-
שטעט א דירה אויף דער קאנעס גאס
און אויך איינגעקויפט א ביסעל מע-
בעל, דאס אלץ האט אבער נאך פער-
טראכטען די סומע פון 1500 זל. און
ווען דער איידעם האט געפארעט די
רעכט נדן האט דער מחותן, איצט
שוין דער שווער, איהם צוגעזאגט א
ליידע טאג צו ערלעדיגען.

עס איז אזוי אוועק א יאהר. דער-
ווייב איז געקומען א קינד אויף דער
וועלט און דעם נדן האט מען אלץ
נישט צוגעזאגט. ביז איינמאל האט
דער יונגערמאן, וועלכער האט אין
זיין לעבען שוין געפיהרט א סך שטוי-
קען, זיך מיישט געווען און אויך ער-
קלערט א שטריק זיין יונג ווייבעל,
ארויסשטעלענדיג אנאליטימאטס זיין
שווער בוז השון: אויב איך וועל נישט
בעקומען צוגעזאגט דעם נדן אין
משך פון 48 שעה, בין איך נישט קיין
היגער. היות אבער, ווי נישט אין די
ערשטע 48 שעה און אויך נישט אין
די צווייטע 48 שעה האט ער נישט
בעקומען דאס מזומן, איז דער יונגער-
מאן געווארען א האז און עוקר געווען
איבער דער מדינה.

ווייב, היום, איז ר' מאיר צוריקגע-
קומען, נאך צוליב א געוויסער סיבה
האט זיך פאלד ווידער אנגעוויבען די
אמ'ע מחלוקה, ביז דער ענין האט
אנגעשפארט אין ראפינאט, וואוהין עס
איז אנגעקומען דאס גאנצע קלאסער-
געצייג מיט טענות און קולות, און
ענדליך, איז בעשלאסען געווארען
א גט, וועלכער זאל פארקומען צומא-
גענט.

ביים אהיימגעגאנגען האט דער שווער
אבער אנגעזאגט דעם איידעם, אז היות
ווי ס'איז שוין בעשטימט געווארען א
גט טאר ער נישט נעכטיגען ביי זיך
אין וואוינונג, ווייל אזוי זאגט בפירוש
דער דין...
אונזער ר' מאיר, וועלכער האט זיך
געריכט אריינגעזאכטען א פאר גילדען
פאר'ן גט, האט געפאלגט די עצה פון
זיין "קאכאנעדיגען" שווער און ער
האט טאקי גענעכטיגט ביי זיינס א
קאלענע, צומארגענס אבער ווען ער

דער דעפיציט איז נישט פערגרע-
סערט געווארען, נאר אויב ס'איז גע-
לונגען דעם דעפיציט צו דערהאלטען
אין דער זעלבער הויך, וואס פריהער,
איז שוין א גרויסער פערדינסט פון
דער יעצטיגער פערוואלטונג.

עס רעדען נאך די דאזיגעס קאץ,
וועלכער ווארפט פאר דער אפאזיציע,
וואס זיי קריטיקירען נאך און דאנען
וועלען זיי נישט ארבייטען אין די קא-
מיטעס, צוליבע וואס זייער ראג איז
א טראגישע, ד"ר מערינג און גאלד-
שטיין, וועלכע ווארפען פאר, אז מען
רופט נישט קיין זיצונגען פון דער
פערוואלטונג אין דאס איז בעשטימט
נישט אין ארדנונג. ה' גאלדשטיין איז
געגען קאמיטעט, נאר וועגן יעדער
פראגע, זאל געווען ווערען א זיצונג
פון דער פערוואלטונג.

דאס לעצטע ווארט נעמט נאך
פירעט ראזענבערג, וועלכער איז
מודה, אז די לעצטע 2 חדשים זענען
וויקליך נישט פארגעקומען קיין זי-
צונגען, דערפאר אבער איז געטהון
געווארען ממשותדיגעס, איך האלט -
זאגט ווייטער פרעזעס ראזענבערג -
פון א פייט און נישט פון בלוזי רע-
דען.

דאן איז לויט'ן פארשלאג פון ד"ר
בראם אויסגעוועהלט געווארען א קא-
מיטע פון 5 פרנסים, וועלכע זאל
פאסטשטעלען צו ביים היינטיגען טאג
בעטרעטען זי חובות פון דער קהלה
מעהר ווי זיי האבען בעטרעטען דעם
21 אקטאבער פ. י. בעת די אלטע
פערוואלטונג איז אפגעטרעטען און ווען
די חובות האבען בעטרעטען 100 טוי-

בען ארבייט, וואלטיט זי זי בעשטימט
געטהון.
פירעט ראזענבערג ענטפערט אפ
אלע אפגעגעבען און ערקלערט, אז די
קריטיק איז דא ארויסגעזאגט געווא-
רען נאך דערפאר, ווייל ער איז פער-
זעט. אויב איך האב נישט אפגעגעבען
ביז איצט דעם בעריכט - זאגט דער
רעדנער - איז עס דערפאר, ווייל איך
האב ביז-איצט נישט געהאט קיין מא-
טעריאלען פון דער ביורא, דען די
בעשטימטע זענען געווען פערנומען מיט
די לוסטראציעס, וואס קומען לעצטענס
כסדר פאר און אויך דערפאר, וואס
מען מוז זיך אפגעגען פון די סעק-
וועסטראטארען, וועלכע זענען דא אפ-
טע געסט צוליבע די חובות, וועלכע
די אלטע פערוואלטונג האט איבערגע-
לאזט און מיר מוזען זיי כסדר בע-
זאהלען.

דאן רעכענט פרעזעס ראזענבערג
אויס אלע פאזיציעס, דערנאך די
חובות און סובסידיעס, וואס זענען
אויסגעצאלט געווארען, ער דערמאנט
אויך ווענען דער קמחא, וועלכע איז
חייבאר צוליבע דער גרויסער נויט,
וואס הערשט צווישען דער יודישער
בעפעלקערונג, אויסגעצאלט געווארען
מיט איבער 6000 זל. מעהר ווי ס'האט
בעטראפען די הכנסה.

דער פערוואלטונג פרעזעס שטעלט
זיך ווייטער אפ אויף די אינוועסטיציעס
וואס זענען געמאכט געווארען פאר
ביליג געלד אין דער מקוה, וואו עס
זענען רעפערירט געווארען די ווענט,
פערריכטען די צענטאלע בעהייזונג,
אריינגעשטעלט עלעקטרישע הענטליכע-
טארען און נאך אנדערע פארקאוועס.

OVOMALTINE

**איין דער גאנצער וועלט בע-
קאנטע נאהרונגס - וויטאמין
איין ביליגער
געווארען.**

**באקומעט
א פושקע
2 זל**

**FABRYKA CHEM. FARM.
Dr. A. WANDER S.A. KRAKÓW**

Berson

ניממי-אבצאסטן

די גוממי-לטרער Berson-Okma

**אלס דוידערהאפטע זיהל נעצט נישט
גליטשט זיך נישט און איז פונסטער
און ביליגער פון לעדער.
די פרייזען בעדייטענדיג ביליגער**

מאיר גראסמאנ'ס ווערונג צו די טשענסטאכאווער יודען. *

גורל.
נישט קוקענדיג אויף דעם שטורמי-
שען מערליך פון מיין פארלעזונג,
סאך אלע אונגוויסטיגע אנפאלען און
סקאנדאלען, בין איך איבערצייגט, אז
די מערהייט פון טשענסטאכאווער
ציוניסטען האט בעקומען א ריכטיגען
בעגריף וועגען דעם דעמאקראטישען,
קאנסטרוקטיווען מלוכה-בוישטענדען רע-
וויאזויזם, וואס וויל מיטצורייטען און
קאפאצירען.

מיר מוזען אלע מאכען יעצט א סוף
צו הפקרות און לידער פערוואלדעוונג
פון אונזערע זיטען, דער סתם-יוד, דער
יודישער קליינסוחר און קליינענדיגער,
דער יודישער בעל-מלאכה, מוזען זעהן
אז דער עכטסטער קאנגרעס זאל ענד-
ליך געבען אונז א ריכטיגע פיהרער-
שאפט.

מ. גראסמאן

די יודען פון טשענסטאכאווער האבען
יעצט די געלעגנהייט און מעגליכקייט
משפיע צו זיין אויף די ווייטערע עגט-
וויקלונג פונ'ם ציוניזם. זיי קענען דורך
דעם אנטוויקלען אין די וואהלען צום נעכ-
סטען ("ח) ציוניסטישען קאנגרעס זא-
גען, וואס זיי דענקען וועגען דעם או-
פן ווי אזוי אונזער נאציאנאלע היים
וועט זיך בויען.

די יודישע קהלה פון טשענסטאכאווער,
וואס איז בעקאנט מיט איהר אינטע-
ליגענץ און שכל הישר טאר נישט
שטעהן ביי דער זייט גלייכגילטיג. זי
טאר נישט דערלאזען, אז אנדערע,
אפט פרעמדע און פון יודישע אינטע-
רעסען ווייטע, זאל בעשליסען זייער
ה' גראסמאן, זייענדיג אין טשענס-
טאכאווער האט איבערגעגעבען דעם דא-
זיגען פרייען מיט דער בקשה איהם
אפצודרוקען אין אונזער צייטונג.

און וועל פטור ווערען פון די דאטשע-
צרות.
אמת, מיין טאכטער וועט ווערען א
בוגרות, אבער וואס זאל איך ארימער,
אומגלייכער טאטע טהון, אז כ'האב
נישט קיין ברירה.

אזוי ווי איהר זעהט - פערענדיגט
ר' חיים - איז דער רעגען מיין רע-
טונגס-מלאך, וועלכער האט מיר ארויס-
געלאפען אין א נויט.

פאר די לעטנקעס איז דער רעגען
טאקי אבאמגליק, פאר דער מדינה -
א קללה, מיך אבער האט דער היי-
יעהרגער גשם געראטעוועט פון א
גרויס אומגליק - פאר מיר איז עס א
רעגען של ברכה און איך בעט צום
הימל, אז עס זאל נאך א פאר ווא-
כען אזוי רעגענען און איך וועל פטור
ווערען פון א גרויסער סכנה.

ווי איהר זעהט קען מען דעם רבונג
של עולם'ס דרכים נישט אפשטעלען,
אלע בעקלאגען זיך אויף דעם אומגליק
וואס האט זי געטראפען צוליבע די
רעגענס, קומט צו געהן מיין שכן און
דערזעהלעט, אז פאר איהם איז דער
רעגען גאר זיין מלאך המושיע, א רע-
גען של ברכה...

פון געקומען ווען ס'איז שוין געווען
טאג, האט מיך מיין ווייב אפגעווארפט
און מיר געמאכט אזא ברוך-הבא, אז
איך האב שנעל פערמאכט די טהור
און בין אהיימגעקומען צומארגענס, נאר
נישט דאס בין איך אויסגען...

ווען מיין ווייב האט זיך צו מיר
גענומען אויף פנסט וועגען דער דא-
טשע און קיין ענטפער האב איך שוין
נישט געקענט געפונען, איז פלוצים
געשעהן א גליק, ס'האט אפגעוויבען
צו טראכטען, אבער טאג-טעגליך, און
דאס טאקי איז געווארען מיין לעצט
רעטונגס ברעטל. טייערעלע מיינס-האב
איך צו איהר הארציג געזאגט-ווי אזוי
קאנען מיר פארהערן אויף דאטשע, אז
עס האלט אין איין כליאפען. די קי-
דער וועלען דאך נישט קאנען געהן
שפאצירען און במילא וועט דאך די
גאנצע קאמפיגאציע מיט א חתן זיך
נישט איינגעבען...

בעט איך טאקי ביי דעם אין הימל
דערזעהלעט מיין שכן-אז ער זאל
זיך דערבארימען איבער מייער יונגע
יאהרען און עס זאל ווייטער רעגענען.
כ'ווייס אפילו, אז דער רעגען איז א-
אומגליק פאר'ן לאנד, די תבואה ווערט
פערפוילט און עס וועט זיין א קרחה,
אבער פאר מיר איז עס א גליק, איך
וועל זיך אדורכשווארען דעם זומער

ווייב מיט דער טאכטער; קיין קאמינסק
אבער וועט שוין קאנען פארהערן די
גאנצע קאמפליע - נאטירליך אויסער
מיר, דערפאר אבער, אז מיר וועלען
פארהערן קיין אסטראו וועל איך אויך
שוין קאנען מיטפארהערן און מיר ווע-
לען פראווען הלכות דאטשע פדבש;
דערווייל אבער מוז איך האבען אפי-
סעל צייט דאס אלץ צו ערלעדיגען.

מיי ווייב-ציהט ווייטער ר' חיים-
האט זינגענומען מיין ענטפער פאר
גוט געלד (פארט א יודענע) און איך
האב א פאר וואכען פלעכטענע
דיגע מנוחה. ס'איז אבער אנגעקומען
דער אמת'ער דאטשע-סעזאן און מיין
ווייב האט אנגעהויבען מיך גאר שטארק
צו גרויזשען, האב איך זיך ווידער
דערפון ארויסגעדריעהט מיט פערשידע-
נע אויסריידען און בויגן פער-
פאלען געווארען יעדען אונטער אויף
אנאנדערע פארלעזונג, און פארלעזונ-
גען זענען ביי אונז געשטענען געווא-
רען אנאנדיגע ערשטיגע, אמאל געה
אויף גרינבוים'ען, כ'בין אויך גע-
ווען אויף גראסמאנ'ען און אויף דרבבל
און אויף גלאט דיסקווינס-פערזאמלונג-
גען און שטענען, אזוי, אז איך בין
איהימגעקומען, ווען מיין ווייב איז
שוין לאנג געשלאפען. איינמאל, ווען
איך האב זיך גאר פערשעפטיגט און

קליינער פערליעטאג.

א רעגען של ברכה...

איך האב פערשטאנען-זאגט ווייטער
מיין שכן-אז מיין ווייב האט רעכט,
אבער וואס זאל איך טהון, אז איך
טאר גארנישט טראכטען וועגען דעם,
ווייל, נאך צו וואס זאל איך איך
אויסרעכענען אלע מיינע צרות. ס'וועט
גענוג זיין צו זאגען, אז דאס מעבעל
איז פערזעהען מיט א פשר'ן סטעמפל
פון סקארב, דער בעל-הבית האט מיין
מיר אנ'עקסמיסע און דער מאגיסטראט-
סעקוועסטראטאר דראהט יעדען טאג
צו מאכען ביי מיר א פערזענליכע רע-
וויזיע.

געהן אבער באלד אפגעגען מיין
ווייב אין איהר ביטש, איז אויך נישט
קיין פלאץ. איהר קאנט נישט מיין
ווייב, אזוי איז זי א שטילע, טאמער
אבער ווערט זי נערוועאז, זאל מען
אפגעהיטען ווערען, זי נעמט דאמאלס
אנ'אויפערע צע, אז ס'ראטא איז געגען
איהר א לערן-יונגעל, האב איך איהר
אזוי דיפלאמאטיש געגעבען צו פער-
שטעהן, אז איך מוז זיך נאך מיישט
זיין וואוהין זיי זאלען פארהערן און
איך האב געמאכט א חשבון: אויב
קיין קריניצא, קען נאר פארהערן מיין

באלד נאך פסח-דערזעהלעט מיר מיין
שכן-האט מיין ווייב מיר געגעבען א-
ציגעהערען וועגען א זומער-וואוינונג.
חיים-האט זי איהם גענומען יעדען-
אין ווייט, אז מיר לעבען איבער א
קרוינס, אז דייער געשעפטען פסקען
נישט אזוי ווי אמאל, ווי מוזט אבער
פערשטעהן, אז מיר מוזען דאס טהון
פאר אונזערע סעקסטער'ס וועגען, די
ווייטע דאך, אז אונזער טאכטער קא-
ראלע האט חתונה געהאט נאך א דאנק
דעם, וואס זי האט געוויילט אין קרי-
ניצא און פון דארט איז זי אהיימגע-
קומען מיט א חתן און אויב מיר ווי-
לען, אז סטעפא זאל אויך א כלה ווע-
רען, מוזען מיר פארהערן אויף א דא-
טשע, ווארום אין דער שטאדט קען זי
פערזעהען ביז אין גרויסן צאפ אריין,
ווארום אין דער שטאדט זענען די
יונגעלייט פראוואיש געשטימט און זיי
וועלען נישט אפדערש געהן אונטער
דער חופה סיידען מען וועט זיי אוועק-
לעגען דעם אמת'ן נדן; אנדערש איז
אבער אויף א זומער - וואוינונג, וואו
זיי בחורים זענען פאקטיש געזאנען און
זיי פערליעבען זיין.

Algebra